

РЕШЕНИЕ

№ 1071

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10389** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „БГ Мюзик 18“ ЕООД, депозирана чрез адв. А.Я. срещу решение № 3700 от 10.10.2022 г. по н.а.х.д. № 8897 по описа за 2021 г. на СРС, НО, 18 състав, с което е изменено НП № 7819 от 05.03.2021 г., издадено от Р. А. Д., заместник-министър на културата, с което на дружеството-жалбоподател за осъществяване състава на административно нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 2, пр. 2, алт. 1 от ЗАПСП е наложена имуществена санкция, като същата от 7000 лева е изменена в размер на 2000 лева.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изложени са съображения, че въззивният съд не е изследвал събраните в хода на производството доказателства в тяхната съвкупност и цялост, а избирателно е анализирал само някои от тях. Изложени са доводи, че не е налице нарушение подлежащо на санкциониране. В случай, че се приеме, че е извършено посоченото в АУАН и НП нарушение се навежда твърдение за наличие на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на процесното решение и постановяването на ново, с което да бъде отменено

наказателното постановление, а в условията на евентуалност да бъде намален размера на имуществената санкция или да бъде прието, че административното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, касатора, се представлява от адв. Я., която поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноските по делото.

Ответната страна, чрез процесуалния му представител юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна. В депозираните по делото писмени бележки, излага подробни доводи за неоснователността ѝ и правилността на решението на СРС. Претендира разноски по делото и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита жалбата за неоснователна. Административен съд-София-град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението на въззивния съд. Не се констатира нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение при служебно извършената проверка.

Настоящата касационна инстанция намира, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което СРС е постановил необосновано решение и при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Въззивният съд при постановяването на своя акт е посочил реда, по който се развива производството, по чия инициатива е образувано, кое е обжалваното наказателно постановление, неговия издател, квалификацията на извършеното административно нарушение и наложеното за него административно наказание. Съдът е пресъздал изложените твърдения на наказаното лице във въззивната му жалба срещу наказателното постановление, отразил е събраните писмени и гласни доказателства и вместо да извърши задължителните за него фактически и правни установявания лаконично е препратил към описанието им, направено от наказващия орган в акта по чл. 58д, т. 1 от ЗАНН.

Същественото процесуално нарушение се изразява в липсата на установявания от страна на въззивния съд на фактите по делото и излагане на съответните аргументи за това въз основа на какви доказателства и доказателствени средства е достигнал до извод, че НП е издадено от компетентен орган, вмененото нарушение е безспорно извършено и не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Наред с това липсват и правни изводи, основани на установената фактическа обстановка, а съдът единствено препраща към посочените в НП.

Обстоятелството, че във въззивното решение липсват фактически и правни установявания, възпрепятства касационната инстанция да извърши съответната проверка по приложение на правото, което е свързано и със забраната, по чл. 220 от АПК, тя да извършва нови фактически установявания, поради което настоящият съдебен състав не може да пресъздаде описаното в АУАН и НП административно

нарушение.

АССГ констатира, че така разглежданото решение е постановено без изяснена фактическата обстановка и без да са обсъдени релевантните за вмененото нарушение доказателства. Съгласно чл. 107, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във връзка с чл. 84 от ЗАНН, съдът е длъжен не само служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, но и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършил. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105, чл. 107, ал. 3 и ал. 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка, а се е задоволил да препрати към изложената фактическа обстановка в НП. Въззивната инстанция, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал.1, изр. 1 от ЗАНН, не е анализирала цялата доказателствена съвкупност и не е посочила кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Не става ясно защо СРС е приел за безспорен факта на извършване на нарушението. Пропуснато е да се изследват въпросите за елементите от фактическия състав на нарушението, които да докажат правилността в констатациите на административния орган и осъществяването с това на състава на представеното от него административно нарушение.

Липсата на мотивирани фактически и правни изводи, подкрепени с доказателства, в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона. Разпоредбата на чл.220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Настоящата инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд.

Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Решението на въззивният съд трябва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съобразно разпоредбата на чл. 314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства, като посочи кои факти счита за установени и въз основа на кои доказателства, съобразно приетото за извършено нарушение, въз основа на което да изведе обосновани правни изводи по същество на спора, като обсъди и мотивирано се произнесе по всички направени от жалбоподателя възражения. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК.

При тази липса на обсъждане на релевантните за спора факти, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди същите, и да установи фактическа обстановка по делото, доколкото не е инстанция по същество.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 от АПК, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3700 от 10.10.2022 г. постановено по н.а.х.д. № 8897 по описа за 2021 г. на СРС, НО, 18 състав,.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.